

პოეტის მიწის გული და მზიანობის გულბობილი ზემის ერთვის არს- სულდგმული?

ვის უხილავს აბრეშუმის, ნიძახი და დიხვილი, გვირგვინისა და დედოფლის ფიქარს შერღვევს დაფენილი, ვით ფიქტრო თვალთა მტრული, ვით ჩუქურთმა დაგრებილი?..

მე ვინძივ, მხოლოდ ერთმა, შადრევანის ბროლით რტოი, გარს ესვია მწიფე პურის ხორცისფერი თაიგული, შვიდი ფერის ცისარტყელსა სამკულად შექმნილია და შევინდა გვირგვინისა მზის მწველ სხივთა დიდება—სამაქვეყნო, სიქო უმაღლესი ტბილი კლემბა...

მე ვინძივ და ვინძივ: „ნეტარც ახდეს ბედისწერა და ოქროს თითი, ვით საბელით, აღძვევ ცოდეს დღეთა დენა...“

მსოფლიო გამოვანა ქ. გ ა ნ შ ი (გენტი, ბელგია)

კულტურულ ნაწარმოებთა გამოვანა ერთგული ბარომეტრია, დამახასიათებელი ამ თუ იმ ერის ზრდა-განვითარებისა. პატარა, მაგრამ კულტურულად საოცრად განვითარებული ბელგია *) არა თუ კერძო, მსოფლიო გამოვანების სპირაში მართლაც თავს ხორღმ, სამი წელიწადი არაა მას აქეთ, რაც ბრიუსელში იყო მსოფლიო გამოვანა და აი წლებულსაც, პარიზის დამლევის განხილვა გამოვანა ქ. განში.

როგორც იყო, მოვივალე ერთ კვირა დღეს და დილით ადრე ვახსენე ბრიუსელის, ვერად წოდებულ, ჩრდილოეთის საცაფურისკენ. თუმცა აუარსებელი ხალხი იყო წმინდელი, მაგრამ იმდენი მატარებელიც არის დანიშნული, რომ ჩვენში ჩვეულ სიფიქროსს მატარებელში, აქ ადგილი არა ჰქონდა.

დაიძრა მატარებელი და ერთი საათის განმავლობაში უკვე განში ვიყავით. გამოვანა ახლანა ხალხობა მატარებლების სადგურთან და მცდე დაუყოვნებლივ იქითვე გავეშურეთ. შვედი წოდებულ estrée principale-ში (მთავარი შესასვლელი). უზარმაზარი, მაღალი და ფართო გუმბათიანი შენობის წინ გაქაშულია ფართო, ნაირნაირი ყვავილოვანი შემქრელი ქო. შენობის წინ ამარფულია ძროხების, ხარებისა და სხვა შინაურ ცხოველების დიდრიფიანი ქანდაკებანი. შენობის გარშემო ვიქნება ოცდაათი საენი, ხოლო სივრცე ორასზე მეტი შუგამ აღავსა გამართული სხვა და სხვა ქანდაკებით მორთული დიდი

*) არადა მაქვს შეხვედრა ვალენსა ქართულ საზოგადოებას ზელშია და ბელგიელების.

ავთლები და თვალ-ამკრებლები ეკავილებით შემოხავერდებული ერთ-ერთ ჰაუზთან, მაგალითად, აღმართულია ყალბი შემდგარი რაში. ზურგზე ოთხი ტრეტელი ვაჭარია ახის; ერთს მშვილდისარა მოუქი-მაეს, მეორეს ნახაზი მოუმაჯუნია, მესამეს შურდული, ხოლო მეოთხეს სახავარი. ცხენ ქვეშ ორი დაქირალი კაცი გლია. აქ გზის ირგვლივ აღმართულია ერთი წყება საგამოფენო უზარმაზარი სახლებია. თავში მარჯვნივ და მარცხნივ ბელგიის განყოფილება, დაახლოებით უჭირავს 12 ქვეყა ადგილი. ბელგიის მარცხნივ მისდევს ინგლისი, უჭირავს 8 ქვეყანად ადგილი, ხოლო მარჯვნივ ოკამდე ქვეყა ადგილზე გაქაშულია საფრანგეთი. ამ გზის ბოლოში ვანდავან სამხატვრო განყოფილება, ესეც რვა ქვეყანად. მის გვერდით 200 ოთხ-კუთხ საეწინე სპარსეთი მოთავსებული. სპარსეთის გვერდით დეკორატიული მხატვრობა, ორი სპარსეთის ტოლი იქნება, შემდეგ იტალია, ოთხი სპარსეთის ტოლი. შემდეგ გადავიდეთ მეორე უშვე-მდებელი გზაში მარჯვნივ. აქ არის მოთავსებული: პოლანდია, ბელგი-ლების მანქანთა განყოფილება, საე-ლექტრონო სასახლე, გერმანია, საე-რტაშორისა განყოფილება, კანადა, კონგო-ბელგიელებისა, რკინის გზის მოწყობილობათა სასახლე და სხვა და სხვა წყარობიანი. საერთოდ გამო-ფენის ექნება ორი ფერის ვანი და ერთიც სივრცე. ეს თითქმის მთელი ქალაქია და მისი გვერდისმდე დათავ-სებულია ერთი თვეც არ ეყოფა. მე კი დრო ძლიერ ცოტა მქონდა, ამიტომ როგორც სათაურში მოვიხსენი-ებ, ჩემ მიერ გამოვანის დათავსო-რება ერთის თვალის გადავლებითა.

შვედი პირველად ბელგიის გან-ყოფილებაში მარჯვნივ, კარვში ღა-მაზ ფორმით გამოწყობილი კაცი იღ-ვა. თუმცა ზრდილობიანად, მაგრამ ყველას სივარა-ჰაპირისგან იქვე მო-ზარდებულ, წყლით სავსე ფაფურის პურქელში ავდებინებდა. პირველი ავტობომბების, კარტა-ელებისა და ელემენტების განყოფილებაში მოვხვდი. რა და რა ზომის და გუ-რის ავტობომბები და კარტა-ე, ან ელემენტები გინდა, რომ აქარ-იყოს გამოფენილი. ამას მოჰყვა სს-ლია გამოფენილი. სხვა და სხვა ზომის კარტა-ეები, ბელგიურად ამო-ქრული ხეხე, თითებზე, თუნუქზე, საბუქდავი მანქანები სხვა და სხვა ზო-მისა და კონსტრუქციისა. მექანიკუ-რი ასეთ-ასაწყობი და ზედმე მო-მული სამექდავი მანქანა, ადგილი სულ ცოტა უკავია. ამას მისდევს სხვა და სხვა ოპტიკური აპარატები. შემდეგ აუარსებელი რელიეფები ქუ-ჩებისა, ფაბრიკებისა, სახელოსნოებისა; ქანდაკებანი ბელგიელებისა, იქვე

მდგა არა ზანგი—ვიწმე, არამედ აღა-მანი, რომელიც მშვენიერობით სტატუბოდა და აშირად მას პირვე-ლად ჩემ სიკაცსეში ხელი გავუ-წოდე და არა ისე, როგორც უფ-როსმა შემკრული, არამედ როგორც ახანანმა მეგობარს და თანასწორს. ზელვიანი მართო მამაცი, თავ-განწირული მონა ქ ა არა ბელგიე-ბისა, იგი აღმანიანი, რომელსაც აღმანიანს ტკივილი სტკივა და სი-ხარული ახარებს. იგი უდრადელი, გულ-ქვა მანქანა არ გახლავდა და არც ცივი სარკე, რომელიც მართო ფოტოგრაფიულად გაჩენებთ ცხო-ვრების სურათს. მისი სული და გუ-ლი მისი ნიჭი ერთგვარი უნახუ-საპარატია, რომელიც შე-აღბექდს ყოველივე სვედითა და ვარაობთ მო-კულ მოგვენას აღმანიანს ცხოვე-ბისა. ახ მხატვარი, რომელიც ტბის (ბუნების) წარმოდებ მშვენიერებას, სხეტა უმანკებას გამოსახავდა... ბუნების სილამაზეს შეთანხმებული ფერილით ტოლოზე ატყვევებდა... ამ დროს ტბის მეორე ნაირს ქალწუ-ლი გამოჩნდება, რომელიც ტბაში ჩაეშვება. მხატვარის ფაქიზი გონი-რანად მთელის სიღრმით იგონებს უბე-ღურის აღმანიანს ვივანას... და ამის შემდეგ მხატვარს ნული მშუხარება გადაეყვანა—ტოლოზე ტბის სიკა-მეორის ვადლებს ბევრი ვცადა, მაგრამ ვერ შესლო... უმკვლად ასეთს მწერალს ხელოვნება არც სა-თავსოვდა და არც თავის შესაქმე-რამდე მიანია—იგი დეობატივი ძა-ლია, რომელიც აღმანიანთ სულის კვების შეგნებით, თანამგრძობი და მოამდე უნდა იყოს, აღმანიანის დარღვისა და ვარაობის, ნუვეში, მითა-რულიებისა და ნეტარების წყარო უნდა იყოს.

ხოლო ხელოვნება იღუმალი ძა-ლია, ვით ღმერთი, ვით ბუნე-...
*) „კოლხიდა“ 1911 წ. 206.
*) „ქალბული უაღვაჯა“ „კოლხიდა“ 1912 წ. 48 ნი.

აუარსებელი გაუმჯობესებული სახე-ლოსნა იარაღები.
ამათ მოჰყვა სოციალურ-ეკონო-მიური განყოფილება. სხვათა შო-რის თვალთ მოგვარა: 1903 წელს ბელგიელებს გაუყვლიათ ჯიანჭკისა 4.706,033 ფრანკისა. 1912 წ. 6.794.876 ფრანკისა. სოციალისტების კო-პოტატიული მხანაობას უფარნია 1904 წელს 26 მილიონი ფრანკისა, 1911 წელს კი 47 მილიონისა. 1904 წელს კოპოტატივის მოუღია 3.140.000 ფრანკი; 1911 წელს კი 5.124.000 ფრანკი. მასვე ჰქონია უძრავი ქონე-ბი 1904 წელს 10.300.000 ფრანკისა. 1911 წელს კი 19.135.000 ფრანკისა; მათვე ჰქონია შენახული კაპიტალი 1904 წელს 1.406,000 ფრანკი; ხო-ლო 1911 წელს 1.900,000 ფრანკი. ამ ციფრებს მგონი განმარტება არა სჭირია.

გამოფენილია ძველებური გეო-გრაფიული რუკები, ერთიც ძველი ჩინური თუ იაპონური რუკა ქვეყ-ნიერობისა. მოხაზულობა თუმცა ორიგინალური და სიკოლის გამო-მწვევია, მაგრამ გვარაინ კარგადაა მნიშვნელოვანი. აქვეა ბევრი ახალი რუკა და უზარმაზარი რუკები რელიე-ფების. ეს უკანასკნელი ძლიერ სიინ-ტრუგოსა. იმეტი უნდა ვიკანოთ, რომ მათი ტენზიკურად გაქეთება გაადილდება, მაშასადამე, გაიფლება, მთელ ქვეყანას მოეფენება და დაბა-ლი სასწავლებელიდან მანქა გან-დევნის უზღავდელ ბავშვის ნორჩი გონებრივის სრულებით გაუგებარ-გამოვანებულ რუკებს.

გამოფენილია საეტიმო, საფთაიქო-ქროლომათა შესახვევი ნივთები, ხე-ლოვნური ხელები, ფხები და სხე-მავალგვარი ღამბაღ და მტიკედელ-გაქეთებული. ვნახე საშენი მასალე-ბის განყოფილება; ავურები, კრამი-ტები, ფილაქნები, იქვე საძირკველ-საყილი, სანახევრად აწენებული სახლი. შეგინებელ ბელგიის საგარეო საქმეთა სამინისტროში, თვლით გა-მავალგვე ბელგია-საფრანგეთის ვაქ-რობას. 1865 წელს გაუტანათ ბელ-გიიდან საფრანგეთში 300 მილიონი ფრანკის საქონელი, ხოლო საფრან-გეთიდან შემოუტანათ 258 მილიონი ფრანკისა. 1912 წელს კი ბელგიიდან გაუ-ტანათ 520 მილიონისა და შემოუ-ტანათ 1139 მილიონისა. გამოფენი-ლია სამხატვრო სკოლა ქ. განში. მოსწავლეთა მიერ გაქეთებული ქან-დაკებანი, დახატული სურათები, ხე-ლოვნურად გამოჩქურთმებული ნივ-თები ხისგან, მარმარილოსგან, სხე-დასხეა ლითონისგან.

ამას მოსდევს დგამების განყოფი-ლება. უთავალავი ოთახები სხედა-სხევა გემოვნებაზე მოწყობილი, სად-გინდა, თუ ჩუქურთმებისა, გალაქული თუ მოვარაყვებული გასაბომბი და გასაბომბელი მოწყობილება ვაზით,

ვით თვით ცხოვრება იგი მიუ-შეშავს გამოუცნობელი რამ არის. მას ყველა ციხანება, რადგან საიღუ-ლოება კაცთათვის მიზიდვლია, მისი გამოცნობა ყოველი გონიერე-ბის იდეალია; მაგრამ ყველას იგი თავისებურად აქვს წარმოდგენილი, ყველან ერთგვარად მისებურად და-სურათებულნი. შესაძლოა ყველა ეს წარმოდგენა ერთად შეგარებული შე-ადგენდეს გამოცნობას საიდუმლო-ებისა, მაგრამ მათ შეგარებულ ჯა-მში ყოველთვის დარჩება უტბოი იქი (X) რომელიც აასავარა შრო-მას, ნიქსა და მეცადინეობას შემო-იღწობს საიდუმლო ფარდის ასახდ-ლად... და სწორედ მომხმებულგობა ხელოვნებისა, როგორც ცხოვრებისის გაუშუქებელი, აჩრდილ მიყენე-ბული კატქული იქნება, რომელიც ყოველთვის დარჩება, რაც გინდ-მკირე იყოს იგი.

მაღალი ნიქსა დაჯილოდებულს მოქადაკეს მარმარილოსაგან ისეთი ქანდაკება გამოეჩანათა, რომელიც სახის საიდუმლო გამომეტყველება შეეძლოა...

აქედანვე მას ღილ მოედანზე დაედგა... ერთი ფიქრობდა,—ამ ქანდაკებას სახე ნეტარების სხივით უტყობო-ვანებოა, ხოლო მეორე ამტკიცებდა რომ მას მშუხარების აჩრდილი მგლო-ბელისად და რა მოედან... ქანდაკების გარემო ხალხი სულ ირწვოდა, ჩნდებოდა, ქრებოდა, იცუ-რებოდა.

შემდგომი იყო მხოლოდ ქანდაკე-ბის სახის საიდუმლო გამომეტყვე-ლებისა... ამგვარი ყოველი დიდი შემოქმე-დებია პრაქსიტელის ჰერმესის სწო-რედ მგ საიდუმლო გამომეტყველე-ბა ქმნიდა მუწლადელი, დეობატივი რამდენ, ეგრეთა რაფაელის მხატვ-რობა, და მიქელ ანჯელოს ქანდა-კება ეგრეთაა შექმნილის ჰამლეტი და ეგრეთაა შოთას რეგების ტუა-სანა... ამ დიდებულ ქმნილებებში

ქ. ა-ნ შირით, თუ ელექტრონიით. შემდეგ ტბილეთულობა, ამას ხომ ბოლო არ უჩანს ქანდების საცხობი, აქვე ხალხის თვალ-წინ ზელენ, აქვე ახლობენ, ჰყილიან და სქანენ. სისუფ-თავე-სისხეტაქე აუწერელი, გემო-საუცხოა და შედარებით იადე. წარ-მოღვენილია შოკოლადის მთელი ფაბრიკა. გაცხელებული მუშაობა. მანქანების ქანა-ქუნისაგან ყურთა სმენა აღარ არის, აქვე ამხადებენ და აქვე ჰყილიან. რა თქმა უნდა, აუ-არებელ გამოვანეთ ნივთების მეთა-სედიც ვერ დავეთვალეთერ და ვავე-დი ეზოს გარმა ბელგიისავე მეორე განყოფილებაში.

აქ პირველად მიღიარათა განყო-ფილებაში მოგვევი. რა მოგვარაყვებუ-ლი დგამები. ან რანაირად მორთუ-ლი ოთახები; აქვე უნდა შევინშიო, რომ როგორც ხელოვნური ნაწარ-მოები ტენი, შეიძლება, პარატი-იყოს, მაგრამ ცხოვრებაში სახმარად-კი მეტის-მეტია. ჩემ თავად საშუა-ლებაც რომ მქონდეს, თავის დღეში ჩემ თავს ნებას არ მივცემდი, რომ ასეთ მორთულ სახლში მეცხოვრა. ამით მოჰყვა ძვირფასი თვლები. გა-კუთხული და გაუკუთხავი აღმსებრი, მათი გასაკუთხი იარაღები. აქვე ჰქუთ-ხავენ. მარგალიტები სხედასხეა სი-დილისა. მარგალიტები სელოკინშია, ისე როგორც ამოუტყანათ ზღვის ძირიდან. გამოფენილია უთვალავი ვერცხლეთულობა, წვილიანი ნივ-თები, შესაკრავები ყელსაბამები ნე-მაჯურები და სხვა პაქუ პაქუ. და-სევი ხალხი და ჰყილილობს.

მომეწონა აღიუქმებისაგან გაქეთე-ბული ქურტლები; ქვაბები, ქიქები, ტაფები, საყავები. ეს ლითონი მო-გავიწო, ალბაღ, დიდ ადგილს და-ქურს ცხოვრებაში. იგი არ ეანდებო-ვრცხლივით თეთრია; ძლიერ მაგა-რი და ორჯერ უფრო მჩატეა, ვიდ-რე სპილენძი. აღიუქმები აღმობინდა 1854 წ. პირველად ღირდა კილო (2 გირე-ქ) 3000 ფრ. 1863 წ. უკვე 140 ფრანკად ჩამოვიდა; 1898 წელს 2 ფრ. 75 სანტ. ფასობდა.

ამას მოჰყვა სახელი და ღილე-ბა ბელგიისა; სხედასხეა ქსოვილი, რა ძვირფასი სახეები, რა სიკოტა-ნე-სინაზე და მსთან სიმტკიცე და სიმბარე საქონლისა, რა ბევრი და რა იადე. მე, მარგალიტ გითხრათ, ამ პროფეციისაც არა მძწამს რა, აქ ბრუნებულნიც; ყოველ ფეხის გად-ადგამზე თვალ წინ შეჩერება და სა-ჩქაროდ გზა აუხვიე. ამ შეკერილი ტანისმომცელი. რა გინდა სულთა დ-გულში გამოფენილია დაუსრულებე-ლი გროვა ხელოვნურად გქეთე-ბული, ჩატყული მამაკაცებისა და დედაკაცებისა. ტანისმომცის სიიად-ბელგიაში ხომ საარაკია.

წაყავილი საეკლესიო განყოფი-ლებასაც. თუმცა დასავლეთმა გვი-ყოველივე ცხადია და ნათელი, ვით მზისგან ვაკე მკაშებულნი საძარო და თანაც იქ რჩება მუდმივი საიდუმლო, რომელიც შეადგენს მათ სამკაულს მათ მარადისობას, მათ დიდებულებას, მათ მსგავსებას და კავშირს მსოფ-ლიოსი იდეალუბასთან.

ქმარა! ქმარა, არა ბაასი ბ. ჯორჯი-ის შესახებ, იმიტომ რომ ამგვარ მხიარულების მომნიქებელ შემოქმე-დების შესახებ ბაასი არ შეიძლება მოსაწყენი იყოს. ქმარა, ჩვენი ბაასი, იმიტომ, რომ ჩვენა ვგრძნობთ რაც უნდ ბევრი ვილამპაკოთ ბ. ჯორჯი-ის შესახებ ჩვენ არ მოგვეწყინდება, მაგრამ შეიძლება ჩვენმა გაქანურე-ბულმა წეროლმა მკითხველს თავი მიათავროს. ბ. ჯორჯისას უკვე საპატიო ადგილი უჭირავს ჩვენს ლიტერატურაში. რა შეხედულები-საც უნდა იყოს კაცი ხელოვნების შესახებ, შეუულებელი თუ კი მას მსტრუტური გემოვნება დაწუნწუ-ლი არა აქვს საიშოვნებით არ ვადა-იკითხოს მისი მონიჭებულება—„მინი-ატურები“, რომელიც მით უფრო უმშვენიერესი არიან, რაც უფრო პატარაა არიან. შეუძლებელია ამ ხელოვნურმა ნაწარმებულმა კაცი ვარ-გებებზე არ დაეყენონ, და ღრმა აზრებიც არ აღგიძრან, თუ კი ცო-ტათი მოინდობდა ჩაყვირებას მოთ-რობისას. მდიდარი, მეტად მდიდარი ფანტაზია, გულახდილი, ყსაწვილუ-რის, გიგურის ოცნებით გატაცებუ-ლი ბუნება და არსებობა, მხიარული, ჯან-სადი განწყობილება რომელიც ყოველთვის ფარავს სიღრმეს გრძო-ბისა—ყველა ეს მეტად დიდი სამკა-ულია მწერლისათვის და ყველა ეს უფრო შეეფერება ქართულ ნიქს, რუსთველის გენიოსობაში გამოსა-ხელს. და არ გინდა ერთი ბეწო-მეცივი კი ვავიტაროთ გულში—რომ ბ. ჯორჯიკია განვითარების გზას ამოვადებდა და უდროოდ ღრმად შეჩერ-დებოდა მუა გზაზედ.

კიბა ახაშიძე.

ამ კარგახანია სინდისი განითავი-სუფლა და ვტიკანის უტოლველადა უარპყი, მაგრამ კითოიკე სამღე-ფილება ჯერ კიდევ დიდ ძალას წარმოადგენს აქ, ბელგიაში, ასე ვსთქვათ, ბატონობს კიდევ. გამო-მოფენაშიც თავი არ შეუტყცხენიათ, თუ შევხედავთ, რა თქმა უნდა, საქ-მეს ხელოვნურ—ესტეტიური მხრივ. გამოფენილია სამღდელო ძვირფასი შესამოსლები, სხვა და სხვა საეკლე-სიო და სამონასტრო ნივთები. დედა-თა მონასტრების (აქ მონასტრები ქუელები ხურავთ, შვეი კაბები აცვიათ და წელზე მხევილი მივივბიანი კრაი-ლოსანი არტყიათ, კრძალვით და მოწიწებით დაიან და გაიფენულ ნივთებს უთვალავილებენ. კრიალო-სანი ძირს ფეხებამდე სცემს და ბო-ლოსი მომბული ლითონისაგან ჩამო-ხმული ჯავარცმა ყოველ ფეხის გა-დადგამზე ხან წაშა შემოტრიალდე-ბა და ხან უკულმა.

აქვე თვალი მოგვარ ერთ უშვე-რდელა; ტყავზე დაწერილ წიგნს. წიგნი ძვირფასი ყდაშია ჩასმული და საგანგებოდ მისთვის გაკეთებულ ხე-ლოვნურად ჩაჩუქურთმებულ ანა-ლოლიანზე დასვენებული. გვერდზე ვერცხლის ფიცარზე აწერია: ალანგ-რალია ლათინურად 1608 ქ. ნორია-ში (იტალია). გამახსენდა ჩვენს მი-ქელ მოდერნიკი ამ წიგნზე შვიდი წი წლით ადრე დაწერილი, ან უზრ-ნისის ოთხ-თავი ამ წიგნზე ათასი წლით ადრე დაწერილი და ერთიც აღმოვაჩინე.

გავიღე საათების განყოფილებაში. ვერცხლის გინდა თუ ოქროსი, კელ-ლის თუ ჯიბის, დიდი თუ პატარა; ფასი ძლიერ იადე.

თვალი მოგვარ ფართოეულობას. ამან დამაინტერესა და ცოტა ხნით შევიგრძლი. ჯერ წარმოდგენილია პრიმიტიული ქსოვა. ხელოვნურად გაქეთებული ახალგაზდა ქალი, ფე-ხებზე ხის ქალაქში (საბო) აცვია, თითის ტარზე მათს ართავს, პირზე ლიმი უჭირს. იქვე პრიმიტიული სა-ქსოვი. შემდეგ როგორ თან და თან განვითარდა ეს ხელოვნება. წარმო-ღვენილია ტრინინებით და ცოცხალი მხატვრობით, თუ როგორ მოჰყავთ მამბა აფრიკაში, როგორ გამოაკეთ-გემებით ბელგიაში, როგორ ართა-ვენ, როგორ ქსოვენ და გააქვეთ გა-საყილად. ამას მისდევს მთელი მთა დამხადებული ფართოეულობისა.

ბევრი რამ იყო საინტრესო კი-დეც, მაგრამ დრო ნებას არ მაძლევ-და და ინგლისის განყოფილებისაკენ გავიჭრე.

უიარაღო.

(შემდგომი იქნება).

რუსეთი

შორანის სამხედრო საკრებულო სენატის წინაშე.

რუსეთის ველომოსტის სიტყვით, შორანის სამხედრო საკრებულოს შესახებ სენატში ფრიად საყურად-ღებო საქმე აღიძრა. მას ბრალდება, რომ 1904 და 1905 წლებში უკანო-ნოდ ანთავისუფლება ახალგაზ-დებს სამხედრო ბეგრის მოხმოსაგან. სამხედრო საკრებულოს სასამარ-ლოს წინაშე პასუხისმგებლობა ედის. სენატმა განმარტება მოსთხოვა. სა-კრებულომ ეს გარემოება სენატის წინაშე ასე განმარტა: ის დრო, რო-დესაც შესაძლებელი შეეცდომები მომხდარა, რევოლუციონური იყო, მოვადრომა ამირე კავკასიაში ასავრს არ აკეთებდა, ყველაფერი რევოლი-უციონერების ხელში იყო. და-სასრულ სამხედრო საკრებულო სცდილობს იმის უამტკიცებას, რომ აღმოჩენილი შეეცდომები ბუნებრი-ვია და თავის მხრით ძლიერ უკვირს, რომ ასე ცოტა შეეცდომები ყოფი-ლია ამ განმარტების სენატის პირ-ველ დამარტამენტის უახლოვეს კრებაზე მოსმენენ.

მღვანელობა

სოფ. ჭყონავარი. (ოზურეთის მაზრა). გაქირებულ კაცს ქვა აღ-მართა მი მოეწევარა ამბობს ქართული ანდაზა და ეს ანდაზა სწორედ შედეგობრილია სოფ. ჭყონავარის მცხოვრებთა დღევანდელ უმწყო მღვანეობაზე. ისედაც ვაძვალ-ტყავებულნი, ათს გვარ გადასახადე-

ბით შევიწროვებული ხალხი, ხან-გრძლივისა და აუტანელი გვალვე-ბის გამო დიდს გაქირებვას განიც-დის.

ყანები, ბოსტნები და საძოვარი ადგილები საოკრად გადახმბარა; ასე რომ თუ წინა წლებში აქური მუშა წლის საზრდაზე მეტს მოსა-ვალს იწვედა, წელს ის უიმედოა, გულ-ხელ დაკრფილი შეჭურებს თავის განადგურებულს მოსავალს. მიუხედავად ასეთ უწუგემო მღვა-ნარეობისა, სწავლა-განათლებისადმი სურვილი გაორკვეტილია.

ამ სამი წლის წინად სოფ. ჭყონა-ვარის მცხოვრებელმა თვინათ სოფელში სამინისტრო ერთკლასი-ანი სკოლის დაარსება ითხოვეს. რაც სისრულეში მოუყვანა მოსწავლო მთავრობამ. ახლად გახსნულ სასწავ-ლებლისთვის საჭირო შექნა საკუ-თარი შენობის შექმნა. ამ საქმის გა-მო სოფლის ყრილობაზე ამორჩე-ულ იქნა სამი კაცისაგან შემდგარი კომისია, რომელსაც დაევალა თა-ხანად ინსპექტორისგან წარმოდგე-ნილი გვერისა შესაფერ სასკოლო შე-ნობის გამოჩახვა და შესწავლა. კო-მისიაც შეუდგა დავალებულის შეს-რულებას, გამოჩახა შესაფერის ხის შენობა და კიდევ შესყიდა, მაგრამ სამწუხაროდ შენობის საყრდენი მო-სტყუვენენ, ვინაიდან არსებულმა სკოლის შენობის სისაღმ სოფელს არ გაუმართლა იმეღები. შენობას სახანვერდო უფარგის მასალა აღ-მოაჩნდა ასე რომ შენობის ყიღვა დაუქდათ ხუთასი მანეთი, ხოლო ახალი მასლის შესაქმნად და სხვა ხარჯებისთვის დასქირდათ დაახლო-ვებით შვიდას მანეთამდე. სკოლის შენობა დღესაც დაუმთავრებელია, რადგან საჭირო ფულის შეკრება ვერ მოუხერხებია გულგატეხილ ხალხს.

გალარბებულმა სოფელმა, ამას წინად, თხოვინებ მიმართა სახალხო სკოლების მე-III რაიონის ინექტ-ორის ბ-ნს გასაპრიახეს, რათა ნი-ვთიერად დახმარება აღმოეჩინა, ხელ-მოკლე სოფლისთვის, სკოლის შენობის დასამთავრებლად. ინსპექ-ტორი 100 მანეთს შეპირდა. ამ მე-ტის მეტად მკირე დახმარებითაც სოფელს ჯერ არ უსარგებლია ამ გვარად იქნება შეფერხებული, სანამ ამ, საქმის სათავეში მღვანე მიეტს ენერგიას არ გამოიჩინენ.

სტ. ნიკოშვილი.

აბუჯა (კოდორის ნაწილი) 9 ნოე-მბრის კანონი, რომელმაც საზო-გადო მიწათ-მფლობელობა დაარდვი-რუსეთში, ჩვენიც, აფხაზთაც, შეგვიხო-აქაც დაირღვა „ობზინა“, თვითო-ეულს ეძლევა თავისი ნაქერი საკუ-თებდაც. გულდაუხელობა ნაწილი თი-თქმის უკვე დათვებისა დაიპოვეს, ხოლო აბუჯაში ეხლა გაცხარებული მუშაობა. უკვე ცნობაში მოყვანი-ლია თუ თვითოეულს „ობზინისკა“ რამდენი დღითი მიწა აქვს მისაკუ-თებული. თან უნდა აღინიშნოს, რომეც „ობზინაში“ სადაც სამყოფი მიწა თვითოეულს მონაწილეს ესა-კუთრების, რაც მას დღეს უჭირავს, თუნდა ნორმაზედაც მეტი იყოს. არიან ისეთი გლეხები, რომელთაც მუშაობით 20—25 დესეტინა მიწა, რადგანაც დაამუშავებული ჰქონდათ. ნორმა კი ასეთია. იმ ოჯახს, სადაც მარტო ერთი ადამიანი, ეძლევა 3 დესეტინა, — ორ-სამიანს—5 დესე-ტინა, 4-5—ემქმი დესეტინა, უმაღ-ლესი ნორმა 7 დესეტინა. თან აქ ერთი გარემოება აღსანიშნავი: მეფის მონადგლის რეკვის დადგენილების თანხმად აგრეთვე შესაკუთრებდაც ცნობილი იქმნენ 1900 წლს გარეშე პირნი, რომელნიც უცაო წლის პირ-ველ იანვრამდის დასახლებულა ამ თუ იმ საზოგადოებში მხოლოდ უფლებათა იმ გვარ უწუდღვით, რომ ამ კატეგორის პირ-მხოლოდ ის ნაქერი ესაკუთრება. რომელთაც დღეს უჭირავთ მათ. უ ცოტაა, დამატების უფლება არა აქვთ. არც საზოგადო ტყე-სამოვრით, ამ როგად კიდევ ოროდენ წელიწადი, და „ობზინის“ ხსენებაც არ იქნება აფხაზეთში ეს კი იმის ნიშანია, რომ აქამდის ეთნოგრაფიულად წმინ-დად შენახული ნაწილები აფხაზე-თისა—ათორად წლის განმავლობაში ქრებდებო...

უკანასკნელ წლებში აფხაზეთში სა-ზოგადოდ და კერძოთ აბუჯაში დიდი ყურადღება აქვს მიქცეული სასო-

